

Jeg maa betragte det som et i og for sig overmaade heldigt Forhold, at Staten har skilt sig fra en directe Forbindelse med en Mængde uordenlige Bestillingsmænd. Den har overladt det til de vedkommende Embedsmænd selv at besørge dette Arbejde, og har engang afsundet sig med dem paa en bestemt Maade; den bør nu ikke atter ophæve dette Forhold, men bør betragte det som en afgjort Sag. En ganske anden Sag er det, om ikke ogsaa dette Spørgsmaal ved en almindelig Forandring af Lønningerne i det Hele for enkelte Classer vil med Nødvendighed komme frem paany, og om da ikke Contoirholdsgodtgjørelserne maae forandres. Det er f. Ex. aldeles vist, at de nuværende Contoirholdsgodtgjørelser for Amtsforvaltere ikke længere passe, thi disse Forretninger stige Aar for Aar, og, naar man paa staaer, at man bestandig seer, at Embedsmændenes Antal forøges, eller at Fordringerne fra deres Side blive større, saa bør man ikke lukke Øinene for, at ogsaa Forretningernes Mængde og Vigtighed i høi Grad forøges. Det ligger i Sagens Natur, at der bestandig indbrages mere og mere under Statens Omfarg, eller at der af andre Grunde fremstaaer en større og større Mængde af Forretninger; det var godt, om man kunde faae dem udfilte fra Statens umiddelbare Ledelse, men, saalænge Forholdet er som det hidtil har været maa man indrømme, at der ogsaa fra de Vedkommendes Side opstaaer et billigt Krav, naar det kan paavises, at en saadan Forøgelse finder Sted. Men, uagtet der saaledes ved en almindelig Omordning af Lønningen ogsaa vilde kunne bringes det Spørgsmaal frem — og det vilde vistnok med Nødvendighed fremkomme — om Contoirholdsubdgifterne skulle forøges, saa troer jeg dog, at det vilde være i høieste Grad farligt, om man ved en Lov som den foreliggende vilde, exceptionelt, for et enkelt Aar, forøge Contoirholdsubdgifterne, idet man derved vilde erkende, at Staten havde en Forpligtelse ligeoverfor disse reent private Betjente, som ingenstunde tidligere har været erkjendt.

Da det af en æret Rigsdagsmand er blevet anført, at Beregningen af Tillægget for Lønnen over det femte Hundrede og indtil 750 Rd. gif for sig med 10 pCt., skal jeg dog ikke

undlade at bemærke, at dette beroer paa en Misforstaaelse. Det er ikke tilsigtet at gaae højere med Tillæggets Værdi end til 600 Rd. Det forekommer mig, at det i Lovens første Paragraph ogsaa tydeligt er udtalt, at det kun er for det sjette Hundrede, at et Tillæg af 10 Rd. eller 10 pCt. er paatænkt, og at det ikke er tilsigtet at give noget hyderligere Tillæg derudover.

Der er blevet opfattet det Spørgsmaal, om man ikke kunde gaae hyderligere med Lønningstillaget, navnlig ved at tage dem med, som havde imellem 1000 og 1200 Rd., ligesom det paa den anden Side er yttret, at, naar man her paa Rigsdagen engang havde vedtaget en Lov som den, der blev forelagt i forrige Session i samme Retning, saa skulde man blive staaende ved den og sige: den Erfaring, man nu har gjort, skal staae som uroffelig, og man skal ikke vove paa at foreslaae nogen Forandring heri. Men, ligesom der steds med enhver Grændsebestemmelse vil være forbundet meer eller mindre Vilkaarlighed, saaledes maa jeg endvidere bede bemærket, at det netop er de Erfaringer, man tidligere har gjort, som nu komme til gode. Det maa dog erindres, at, da det sidste Lovforslag i denne Retning blev forelagt og vedtaget af Rigsdagen, da var der ingen Erfaring tilstede om, hvorledes Anvendelsen af denne Lov vilde stille sig. Efter den Anvendelse, der blev gjort af de i denne Lov opstillede Regler, er der imidlertid fremkommet overordentlig mange Klager, og en særdeles stor Mængde af grundede Klager, uden at det har været muligt at tage disse Klager tilfølg. Medens det nu vilde være aldeles umuligt at gaae ind selv paa de Klager, der fra Ministeriets Side maae betragtes som fuldkommen berettigede, har man dog troet at burde gjøre et Forsøg paa at tage Hensyn til de meest begrundede af dem, og deriblandt maa jeg — og jeg har ikke af Nogen af dem, som have hørt med dette Forhold at bestille, hørt nogen Tvivl fremsat om, at det virkelig forholdt sig saa — bestemt henregne den, at der blandt dem, som havde imellem 800 og 1000 Rd., var særdeles Mange, der henhørte til de meest Trængende til et saadant Tillæg, men som dog vare aldeles udelukkede. Jeg maatte altsaa ønske at afhjælpe denne